Temps Ordinari - Catorzè diumenge

Per Administrador el dg., 09/07/2017 - 09:00

Za 9, 9-10
Rm 8, 9.11-13
Mt 11,25-30

1- Jesús, als evangelis, ens parla sovint del Pare, de com complir la seva voluntat, de la seva missió i de moltes altres coses. Però ens parla molt poc de la seva pròpia persona. Avui, en canvi, és de les poques vegades que es proposa ell mateix com a model i que ens demana explícitament que l'imitem: "Feu-vos deixebles meus que jo sóc benèvol i humil de cor"."Feu-vos deixebles meus", és a dir, preneu-me per Mestre, imiteu-me. I en què vol que l'imitem?
Doncs a ser "benèvols i humils de cor". Això ens fa veure que aquesta actitud és essencial per a ser deixeble de Jesús. Hem de voler ser benèvols i humils de cor.

2- Però cal reconèixer que sovint interpretem malament això de ser benèvols i humils. Molts ho consideren com un signe de feblesa, de manca de personalitat, de persones resignades i passives, de poca empenta, sense passions ni emocions. Però això no és cert. La bondat, la humilitat, és quelcom molt diferent de tot això. Prenguem un exemple conegut que és molt il·lustratiu: Moisès.
Tots sabem que Moisès va inaugurar la seva carrera pública amb un homicidi: en presenciar una injustícia, la sang li va pujar al cap i va matar aquell egipci. Això demostra que tenia un temperament violent, apassionat, agressiu.
I no obstant això, al cap d'un temps, la Bíblica defineix Moisès dient que "era l'home més humil de tota la terra"(Nombres 12,3). El contacte amb el Senyor l'havia canviat.
Per tant, la bondat, la humilitat, no és un punt de partida. No és una qüestió genètica, com si ja s'hi nasqués. És més aviat el final d'un llarg procés. S'hi arriba a través d'un treball dur i pacient contra les nostres pròpies tendències negatives.
Per això, per adquirir-la, fa falta molta força, cal ser molt coratjós. La humilitat no és passivitat, sinó fruit d'una gran victòria sobre un mateix. No és estrany que Jesús hagi formulat aquella benaurança: "Feliços els humils: són ells els qui posseiran el país" Mt 5,5.
M'esforço per ser benèvol i humil de cor? Si no fos així, no seria deixeble de Crist.
3- En aquest evangeli hi ha també una altra invitació de Jesús. Ens diu: "Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar". Realment ho necessitem, perquè la vida, amb el seu ritme, va erosionant les nostres forces i la nostra esperança. I llavors comencem a dubtar de la proximitat de Déu i, fins i tot, de l'amor que ens té.
Jesús, coneixedor de les nostres ruptures interiors, ens ofereix a tots la possibilitat de recuperar la pau del cor i la confiança. Només ens posa una condició: que acceptem el seu jou. Això que, de moment, pot semblar un pes, en realitat és font de pau perquè, si complim la voluntat de Déu, el seu Esperit habitarà en nosaltres. Ho hem escoltat a la segona lectura.
I amb la llum i la força d'aquest Esperit, ens adonarem que les dificultats de la vida són més aviat possibilitats de creixement. I llavors, passi el que passi, no ens enfonsarem.
El Senyor no ens traurà les càrregues, certament, però ens les farà més lleugeres. Perquè l'Esperit que portem dins és com una força ascensional" que fa més lleuger el pes: "El meu jou és suau i la meva càrrega lleugera". Ens ho creiem això?
4- És clar que, per captar això, ens hem de fer senzills, perquè, en cas contrari, no ho entendrem. Ens ho adverteix Jesús: "Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos".
Els senzills no són els tontets, els que "estan a la lluna", sinó aquells que saben copsar les coses de Déu. És a dir, els qui necessiten Déu, els qui saben escoltar-lo, els qui saben admirar-se i sorprendre's per les seves obres i meravelles, els qui es deixen omplir de la seva felicitat.
Tenim un bon exemple de persona senzilla en la Verge Maria. Ella expressa perfectament aquest esperit en el cant del Magnificat. Ens esforcem per imitar-la?
5- I diguem, per acabar, que si fóssim més senzills i humils de cor, tindríem més harmonia interior, una millor relació amb els altres i una fe més estimulant. És a dir, seríem més feliços i no crearíem tants conflictes al nostre entorn. Tant de bo ens esforcem per ser així.
Reflexionem-hi.

Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del P. Lluís Armengol i Bernils (Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre "El pa de la Paraula nº 3. Diumenges i festius. Cicle A." Editorial Claret, 2004

ETIQUETES
HUMILITAT SENZILLESA JESÚS BONDAT MANSUETUD